

הפטרה ליום ראשון של פסח

יאכל בו: תושב וישיביר לא יאכל בו: בבית אתה יאכל לא תוציא מן הבית כי יהי בשר הוצה ועצם לא תשפך בו: כל עדת ישראל יעשו אותו: וכי יגדל אתך גר ועשה פסח ליהוה הכיל לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה באזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: והיו בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם:

ואם חל בשבת כהן קורא עד עולם: לוי עד כן כסו: וישראל עד וברכתם נס אותו: רביעי עד וינצלו את מצרים חמשי עד בני ישראל לדורותם: סמי כל עדת ישראל יעשו אותו: שביעי עד כל כבחותם: ומפטיר קורא בפרשת פנחס בחדש הראשון עד כל מלאכת עבודה לא תעשו: והאלך הקריאה:

ובחרש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה עולה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם סולת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפך ושני עשרונים לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לבכש האחר לשבעת הכבשים: ושעיר הטאת אחד לכפר עליכם: מלבד עולת הבוקר אשר לעולת התמיד תעשו את אלה: באלה תעשו ליום שביעי ימים להם אשה ריח ניחוח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו:

ומפטירין ביהושע במיתן ג

בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צדים ושוב כל את בני ישראל שנית: ויעש לו יהושע חרבות צדים וימל את בני ישראל אל נבעת הערלות: ויהי הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא כמצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים: כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הולדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו: כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם לבלתי הראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש: ואת בנייהם הקים תחתם אתם מל יהושע ביערלים היו כילא מלו אותם בדרך: והי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיותם: ויאמר יהוה אל יהושע ריום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הנה: ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות ירדן: ויאכלו בעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי בעצם היום הזה: וישבת המן ממחרת באכלם בעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההיא: ויהי בדין יהושע ביריהו וישא עניו וירא והנה איש עמד לגדו וחרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלא אתה אם לצדינו: ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר לו מה אדני מדבר אל עבדו: ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלה מעל דגלך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן: ויריחו סגרת ומסגרת משני בני ישראל אין יוצא ואין בא:

אמר והללו ומחזיר הסת למקומה: חזי קדים

למוסר